

JONAS
2 JAAR OUD

Jonas is op het strand.
Voor het eerst in zijn leven op het strand.
Hij hoort iets.
Hij springt uit zijn wagen,
rent eropaf
en ziet...

de zee.

Water raakt zijn tenen.
Heen en weer, heen en weer.
Alsof het hem zegt: 'Kom mee! Kom hier!'
Dus als niemand kijkt, neemt hij een duik.

Jonas deint met de golven en weet meteen:
hier hoort hij thuis,
hier in de zee.

Hij zwemt met de vissen,

de kwallen,

het wier.

En als de vissen naar adem happen,
doet Jonas dat ook.

HAP!

Een grote slok water.
Jonas krijgt geen lucht!

'Nee!' roept zijn moeder, 'nee!
Ze trekt hem uit het water
en zet hem terug in de wagen.
'Jij hoort aan wal en niet in de zee.'

JONAS
8 JAAR OUD

Jonas heeft een plan.
Hij verzamelt aangespoelde spullen
en gaat op pad.

Hij peddelt langs de vissers
tot midden op zee,
gooit zijn anker uit
en steekt zijn hoofd onder water.

